

Cu sau fără voia noastră a mai trecut un an - 2022, plin de angoase și spaime, de așteptări și speranțe pentru Românul de rând; deoarece el duce greul existenței azi, din impozitele și taxele lui se plătesc deciziile - unele fără de înțeles - ale clasei politice românești. Când Imperiul Otoman avea cea mai mare influență la gurile Dunării, între secolele al XIV-lea și al XVIII-lea, ni s-a tot vânturat un proverb, preluat de folclorul autohton: capul plecat sabia nu-l taie... și aplicat ad-litteram de politicienii actuali. Apoi au mai apărut două imperii la orizont, care chiar au luat decizii în Țările Române și în România, și mai iau și azi: Imperiul Țarist, apoi sovietic și post-sovietic și defunctul Imperiu Austro-Ungar, care în secolele al XVIII-lea, al XIX-lea și chiar și în prezent încă mai fac jocurile economice și politice în țara noastră.

O explicație a paradoxurilor Istoriei europene recente - toți anii trecuți după 1990, inclusiv anul 2022 - stă în înțelegerile, încă secrete ale fostei Uniuni Sovietice (reprezentate de Mihail Gorbaciov) și ale SUA (reprezentate de George Bush senior), semnate la Malta, în 3 decembrie 1989 și valabile

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
prin Cultură*

timp de 50 de ani, deci până în 2049.

Dacă SUA, cu concizia-i bine cunoscută, a decis trimiterea la lada de gunoi a Istoriei a Imperiului Austro-Ungar, înainte și după încheierea - cum a fost încheiat prin Tratatul de Pace de la Paris - a Primului Război Mondial, tot la fel, după 100 de ani, SUA s-a înțeles cu fosta URSS și continuatoarea ei de drept și de facto, Federația Rusă, cum să facă jocurile în Europa, acum la începutul secolului al XXI-lea, iar Istoria curge așa cum este înscrisă în aceste protocoale secrete de la Malta, de care am uitat prea repede noi, europenii și noi, românii.

Din păcate, orice am face istoria Europei și deci și a României este ținută ca Isus Hristos pe cruce, până în 2049! Principalele întâmpări ale anului 2022 stau sub aceste înțelegeri - cine și câtă influență (mai) are în România și în Europa în perioada la care ne referim; așadar și în anul 2022, care, iată a trecut, ca și antecesorii lui, respectând cu strictețe înțelegerea sovieto (ruso) - americană din 1989.

Dacă serviciile secrete și oamenii politici ar acorda mai multă atenție acestei înțelegeri, am pricepe mai repede cum curge Istoria și pentru cine, dar 33 de ani din cei 50 pentru care există Tratatul de la Malta s-au scurs! Din păcate, după mai bine de 100 de ani de la scrierea și petrecerea Istoriei la începutul secolului al XX-lea, ea se repetă - în spirală - la începutul secolului al XXI-lea, inclusiv pentru țara noastră, care acum 100 de ani s-a reîntregit între granițele ei firești - cunoscute ca

România Mare - și acum - de peste 30 de ani - suferim influențele celor două imperii defuncte între timp - Țarist și Austro-Ungar - dar a căror influență se prelungește și azi prin țările care le continuă istoric - Austria, Federația Rusă și Ungaria.

Anul 2022 a stat sub influența aceasta, pe cele trei planuri: economic, politic și al relațiilor externe ale țării noastre. Economic, jocurile și interesele - desfășurate în România de 33 de ani! - se caracterizează prin zicala "Pleacă ai noștri, vin ai noștri". Victor Socaciu zicea: "Vin ai noștri, pleacă ai noștri,/ Noi rămânem tot ca proștii...". Ne iluzionăm tare dacă ne imaginăm că România a reușit în 2022 să se mențină pe un anumit nivel de plutire.

Opinia mea este că România a reușit în 2022 să-și adâncească dependența de Cei Mari, dând semnale, de la diversele eșichiere ale nivelului politic, că jucăm la mai multe capete, iar jocul la două capete este mai periculos în viața reală decât în poker. Economic, ne împrumutăm în continuare pentru a plăti pensii (speciale) și salarii, la cele mai mari dobânzi de pe piață. Ca urmare, avem cel mai mare deficit public cumulat din ultimii ani, trăim din credite, acordate cu dobânzi împovărătoare și în scurt timp vom ajunge din urmă Grecia și Italia la nivelul datoriilor publice cumulate din PIB! Toată seva economică anuală a țării se exportă de către marile companii externe producătoare la noi, care astfel externalizează procente importante din PIBul țării, pentru că veniturile obținute nu intră în visteria României, ci în profiturile celor care decid când vor soarta țării, cum este în prezent OMV Petrom.

Concerne care își maschează profiturile în proprietăți impunătoare, care le aparțin tot lor sau le transferă fără urmă - prin inginerii financiare nedescoperite sau permise de organele noastre de control - în paradisurile fiscale, care, iată sunt mașinăria perfectă de a sifona valori... mașinărie de altfel valabilă în întreaga lume. Politic, țara este condusă de o coaliție atipică - liberali de stânga și social-democrați de dreapta, plus UDMR-ul, care nu am definit de mai multe decenii dacă este ONG sau partid politic. Guvernul de la noi pare să mențină o "zonă de echilibru" - întemeiată ca întotdeauna în ultimele două decenii pe consum.

În Europa, Italia și Marea Britanie au permis schimbări majore pe eșichierul politic, care la noi - după tradiționalul model american - par să fie amânate fără termen. La scadență, noi românii, vom plăti factura ineficienței clase politice născute din propria noastră neputință, din copiii celor care au condus această țară în urmă cu trei decenii și iată unde am ajuns azi. Întreținem o clasă politică, ce lucrează pentru propriile ei interese sau pentru interesele altora, nu pentru interesele României. În ceea ce privește politica externă a țării noastre, la Bruxelles, în 2022, am avut cel mai mare curaj de 15 ani de când am aderat la UE, dar cine ne ascultă? Nimeni!

Parlamentarii români la Bruxelles sunt

înregimentați în formațiunile politice ale Europei și este greu, aproape imposibil, să dăm noi tonul acolo. Cu toate acestea, apreciem că parlamentarii români din Parlamentul European au făcut mai mult pentru România decât cei din Parlamentul țării și membrii actualului Guvern: a existat și există încă o defazare între ce susținem la Bruxelles și ce votăm, după ureche, în Parlamentul național! La final de an 2022, ca să nu fim liniștiți nici în 2023, aflăm din diverse surse că ne-am implicat extern mai mult decât ne este plapuma, târâți în tot felul de jocuri periculoase, europene și euroatlantice, căci așa este la modă acum. Există butoane, pe care le apasă alții, astfel că țara se află în pericolul uriaș de a-și pierde unica busolă pe care o are acum – cea euroatlantică.

În fine, “Les jeux sont faits, rien ne va plus”, România nu a intrat nici de această dată în Schengen. Pentru care motiv am deranjat acum Austria? În trecut Austria, Finlanda, Suedia și mai toți au fost reticenți ca noi să putem călători în voie prin Europa. Nu aceasta ar fi ținta, ci o eventuală, minimală, concurență cu unii vestici (Olanda, Austria, Suedia etc.) care ar fi avut ceva de pierdut din această liberalizare a circulației. Titlurile din presă vizează legăturile toxice ale unor vârfuri economico-politice din Austria cu Vladimir Putin. Austria nu e membră NATO, plătește gazul rusesc în ruble, a întreținut un serviciu secret cu rușii (blocat).

Austria are cei mai mulți migranți pe cap de locuitor din Europa. Și pe această motivație, pretinde că pe la noi ar trece aceștia. Noi și bulgarii reprezentăm un punct de negociere fiindcă de fapt alte țări – Cipru, Grecia, Italia, Spania – sunt cap de listă la migrații ilegali. Iar noi acum suntem un fel de ciocan fără coadă pentru frustrările conducătorilor austrieci. În Viena se concentrează marile interese rusești din Europa, prezente în Caucaz ori în alte zone controlate de ruși. Oricum motivul oficial – cel al migrației – este de departe ridicol...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Emilian M. Dobrescu

*Independența
prin Cultură*